

© Sigitas Birgelis – eilėraščiai
© Vaida Juozapaitytė – dailininkė
© Wydawnictwo „Aušra” Sp. z o.o.

ISBN 83-87604-81-X

Sudarė ir vertė *Opracowanie i tłumaczenie* Sigitas BIRGELIS. Korektorė *Korektor* Birutė BURDINAITĖ-OLÓW. Viršelio autorė *Projekt okładki* Vaida JUOZAPAITYTĖ. Rėmėjas *Sponsor* Australijos lietuvių fondas *Fundacja Litwinów w Australii*. Išleido Punksko "Aušros" leidykla, 16-515 Punkskas, Mickevičiaus 23. Rinko ir maketavo "Aušros" leidykla. Tiražas 400 egz. Spausdino "Aušros" leidyklos spaustuvė. www.punkskas.pl

*Dievo akivaizdoje
Dievo malonėje
ieškom Dievo*

*kaip aklas
kuris atiduoda iš savo kišenės
kad galėtų paimt iš širdies*

*šiandien Dievo karalystė
yra arčiau
negu tada kai įtikėjom*

*gyvenimas
akimirka
trumpesnė
už gyvenimą*

*bausmė
kad
jau niekada
nerašytum eilėraščių*

*ten kur žmonės
priklauso daiktams
daiktai renkasi žmogų
ir išmeta kaip šiukšlę*

*ant stalo
kupino laiškų
užpakaliu į mirtį
atsisėda gyvenimas*

*dienos sunkiasi
į fotografiją
naktys suvilgo
laiko fiksažą*

*alsuoja naktys
pro langą
užspringsta
gyvenimu*

*seinuose
dabar dažnai lankosi
jablonskis
lietuviškas žodis vaikams
skanesnis už šokoladą*

*karieta
pakinkyta
ketvertu žirgų
važiuoja baranauskas
per laiko žemėlapius*

*seinuose
iš darbo
tuoj pareis
dvaranauskas
karas sustabdys mašinas*

*bazilikos avinėliai
stumdomi ant laiptų
melsis į Kristų
neižengusį
į vyskupų rūmus*

*žemėje
užsikrėtėme
nervų liga
ir chronišku nebuvimu*

*jurtoje
ant lietaus lašų
atsisėdome
ant amžinybės*

*ilgai laukėme
didžiausios
bausmės
nobelio premijos*

*meilės
žodžiai
panašūs
į nemigą*

*aistra
į audrą
kuri
neateina*

*Po bulviakasio rožės nustoja žydėti,
išskrenda gandrai ir nutyla žiogai.
Tuoju po bulviakasio
atšąla širdys ir apkarsta glamonės.*

*Rytoj bulviakasis ir rinksime
bulves.
Sužydės raudonai rožės spygliai,
išlėks gandrai ir apkars glamonės,
nustos mylėtis sužadėtiniai.*

Rytoj bulviakasis.

*dabar dažnai
ateina praeiviai
kaip žodžiai
iš nukabintų paveikslų*

*naktys atrajoja
anų dienų prisilytėjimą
atmestą tylą
pavirtusią kūrėjo portretu*

*poetai
išstumti
pro langą
kaip eilėraščiai*

*sudužę ant grindinio
akmenys
veltui klausosi
amžinybės*

*pavargo dienos
nuo ilgų dienų
trumpos naktys
prailgo nuo nemigų*

*paskutinį kartą išgėrėme alaus
suvalgėme vynuogių
ir mums atrodė
kad amžinybėje*

*laukuose liko rugienos
ir maldos į Visagalį...
ruguose bobų vasara...
saulės blakstienos*

*rikiavosi dienos
lyg septynios vienatvės...
rytoj
išskris į amžinybę*

*už bevardžio vitražo
kur eileraščiai yra niekas
o visa kita –
tik tam, kad užmuštų
laiką*

*Dievas pasirinko jau
kitą ganytoją
ir kitas aveles
nebandau prieštarauti
bandau juoktis*

*gimiau už dangaus vartų
amžinybės pakraščiuose
tuščiam tvartelyje
nebuvo vietos*

*Malonės Tėve
atleisk, kad nuodėmėje
grįžtu pas Tave
kaip sūnus*

*mirštame vienišai vieniši
aplaistyti mirties vėdarais
purvini pasauliu, geiduliais dėmėti
prikelti iš letargo*

*tikime, kad prisikelsime
paskutinę gyvenimo dieną
kad mūsų dienos, kurios netikėjo
prikels mus*

*tu mane liesk - Žodi
motinos rankomis
tėvo rūpesčiais
tėvyne*

*tuščiuose dirvonuose
susirenka žodžiai
vėl pagarbina
Kūrėją*

*kai ryto rasa
iščiulpia saulę
iš horizonto
iš miego išbėga
nuoga
santuokinė diena*

*prisidenk kryžiaus skersiniu
klepsidroje
tingiai byra
smėlis ir laikas*

*mediniai rūpintojėliai
mediniai žodžiai
išminčiai
iš Saliamono Viešpaties namų*

*kaip dabar
jus nukratyti nuo lūpų
eilėraščiai, kurie sakote
skaitykite evangeliją*

*Dievas yra –
kiekvienoje kūno ląstelėje
kaip žemėje
garstyčios grūdelis*

*jei taip išleistume
visus Dievo raštus
jei išleistume amžinybės tomus –
kaip neateinantį lietų*

*jei taip išleistume
Dievo Sūnų
žemę
už garstyčios grūdėlį*

*mylimasis
Dievo Sūnau
išmokyk mus melstis
širdimis nuolankiuju*

*pirk iš manęs sodinuką
aš tau pasodinsiu eilėraščių
gal visą knygą –*

*žeme tave apkabinsiu
po mirties nuvesiu
į žvaigždes*

*paskutinėje eilutėje
verkia mažas
vienišas sūnus*

*šitam eilėraščiui neradau žodžių
jie visi išbėgo būti poetais
atsistojo į eilę
prie Nobelio premijos*

*seniau jie būtų žingsniavę
nuolankiai
prie Lenino paminklo
Lukiškių kalėjime*

*mylimės
susikibę abu
padalinti gyvenimu
smėlio klepsidroje*

*sėlina tikėjimo diena
netikėjimo naktis
bet neateina
išganymas*

*Kiek kartų reikia pervystyti eilėraštį,
kad užaugintum knygai, žmogui, amžinybei?*

*Iš ko gimsta eilėraščiai?
Iš tylėjimo, kaip vandens lašas.
Iš vėjo dvelkimo, iš pasimatymo su Ja.*

*Kiek reikia eilėraščių pervystyti žmogui?
Kiek konvulsišku širdies dūžiu,
skalpelio kritiko rankoje, perskrosto krūtinių,
kad žodis būtų paklusnesnis už vaiką?*

*iškrito eilėraštis
iš lopšio
nebuvo vystyklų
užrašyti nebuvo kaip*

*paskui
iš žodžio iškrito vaikas
visą naktį
reikė eilėraštis*

Vilniuje –
gatvės pritvinkusios automobilių
žmonių skubančių į rytdieną
šurmulio ateinančio iš tylėjimo

Vilniuje –
dangus užrioglintas mėnesienos
išniekintas pienėm, žvaigždžių taku
tylėjimu, pasimatymu su vidurnakčiu

Vilniuje –
kažkas tempia mane į paskutinį atodūsi
gyvenimo rankos
iškeltos pagal nutylėjimą amžinam gyvenimui

Vilniuje –
nėra Vilniaus, o už gyvenimo ribų
statomas miestas, kuriame kiekvieną pavasarį
susirenka poetų sielos ir mirusios eilės

*Varšuvoje –
aistringa nakties šviesa
pakimba ant dangoraižių viršūnės*

*karaliaus Žygimanto kolona
palinkusi virš miesto
linksmina laukiančius rytdienos*

*tuoj virš dangaus patekės liftas
septintam aukšte
septyneri metai nusileis į apačią*

*sunkiasi diena į gerą vyną
kambarys raudonom akim
skaitys mėnesieną*

*ant saulės sustingusio disko
kultūros ir mokslo pamatai
hipermarketai atidarys duris į dangų*

*naktis dar Varšuvoje
naktis –
Varšuva dar miega amžinybėje*

*kas vakarą saulėje
vaikščioju krantu, tavo kūnu
debesyse renku gintarą
iš mano į tavo gyvenimą*

*tavo krūtų reljefas
su metų ledynmečiu
lauks paskutinės
mano gyvenimo dienos*

*bėgu į jūrą
kaip į pasimatymą
atvirkšti toliai, sapnai
vos girdžiu jos balsą*

*jūron veržiasi akmenys
atbulom rankom
atbula širdimi
debesys išmeta gintarą*

*Raudonoji jūra
Bangų atšvaitai
Bučinių pasimatymai
Už vandenynų*

*Tikėjimu ateik
Sprogimu išnyk
Gelmių klausome
Alsavimą šlovinam*

*anksti keliasi nuoga jūra
nervingai siūbuoja krūtim
gintaras vėlei išplauks
bet jau gyvenimas baigiasi*

*išdyla net tėvo veidas
smegenyse įrėžtas
smėlio kopose
pastoja gelmės*

*apie apipjaustytus
gerai arba nieko
laikas kalba ugnies liežuviu
pateptųjų užuominomis*

*gimdyvės lūpose
gimsta
ilgiausias gyvenimas
m i r t i s*

*Pavakary grįžta Paupio gatvės,
Vingiuotos neonų šviesoj.
Apsodintos kavinės, valgyklos, kiemai.
Vakarieniauja vienišai surikiuoti stalai.*

*Kėdės, ant žmonių atsisėdę.
Laikas tiesina medžius.
Berželi, nusišypsok,
Įamžink kryžių, mišką, takelį.*

*pasakyk, kas esi
kokios spalvos tavo naktys
kokio skonio bučinys*

— — —

*krenta lapai, dienos
lenkiu tave kaip taurę
uostau kaip žiedadulkę*

*krūtys
lyg du žirgai
šuoliuoja suknelėje
tarp skruostų*

*siūbuoja jūra
atneša smėlio dienu
ilgesio antplūdžius
vilties atoslūgius*

*šmėstelėjo žmogaus holograma
žmogaus gemalas išsiurbtas iš žmogaus
kaip gerai, kad anksčiau niekada
žemėje neatsirado gyvybė*

*genai išimti per operaciją
suklonuoti gyvenimai
sumainyti
kaip santuokiniai žiedai*

*geri
eilėraščiai
iš gero vyno*

*alkoholikai
patys rašo
patys skaito*

*palaiko
savo kartos
laiką*

*Mesopotamijos laukuose
tarp javų ir Babilono
ant pranašų kalno
patepto arimu*

*keliu, kuris ožiuojasi, niaukstosi
kelrodžiai rodo liežuvį
ir akys, kažkur ten
keliauja suvaikėjęs pasaulis*

*amžinai trunkantis gyvenimas
ir žemė motinos iščiose
atmintis nenuskausmintą
dulkės tarp būti ir mirti*

SUVALKŲ SUTARTIS

*dar viena ne viena neteisybė
į eilėraščio formą pakliuvusi
memorialinė, ne aukštyn kojomis
ne vietoj taško, įkalta ne pabaigoj*

*dar viena lenta nememorialinė
neprimenantį nieko, nesulaužyta
ne iš šio pasaulio, ne iš Suvalkų
ne dvidešimtaisiais, ne niekad*

*valandos kupinos susitikimų
susitikimai pripildyti valandų
pieno bučinių
dangaus vaivorykščių*

*pavargusi nuo bangų
nuo tavo bangavimų
gyva mirusi
jūra*

*nuogai rengiasi
saulės vidury
sunerimus migla
ir saulės spindulys*

*pakaruoklis
ir virvė
kartu pasikorė
ant žemės traukos*

*Izaoko širdim nusišiepęs
dulkinas eilėraščiūkšti*

*kur keliasi sapnai – glaudžiasi žvaigždės
yra eilėraštis, yra pradžia*

*išplovos neveluoja, nemiršta
nėra aimanų, bioritmų*

*algoritmų
kantatų, dienų*

*žinau – esi amžinas
nes viskas laikina
krislelis, našlaitė
rasos gabalėlis*

*gyvenimas tvirtas
kaip pievoje žolė
kaip pakelėj gėlė
pražydusi jaunystėj*

*sėdėdamas Gintaro viešbutyje
akimis paėmęs Vilnių kaip ant delno
negaliu nieko daryti – – –
negaliu rašyti eilių*

*prie geležinio vilko laukiu
svėčio garbaus, ne Gedimino
automobilių aikštelėmis nusėtas
nedrąsus šaltas pavasaris*

*poezijos lyg ir nėra ant stalo
nuo vakar dar pagiriojasi Marčėnas
dėvėti eilėraščiai, byrantys dantys
nakties nukraujuotos dantenos*

*šalimai ant nykstančio miesto
be žinios kažkas ilgina vis ilgėjantį
mano šešėlių, sekundžių kvadratą
laikiną saulės mėnulio kaitą*

*maldauja žodžiai
perkelti į kitą eilutę
kad skysčio būsenoje
įamžintų neįmanomą gerovę*

*moters kūnu prisidengę kantatos
fugos ir tos, be kūno, liežuvio, be garso
išmestos sėklos iš pienu, iš vėjarūgščių
kaip laukimas tavęs senbernio vienkiemyje*

*aš tave šaukiu tartum tylėtų ugnikalnis
šaukiu tarsi kantatos tylėtų
tarsi tylėtų tie, kurie tyli
kai skauda, neskauda, kažkur po širdim*

*tu esi mano sieloje kūnas ir vynas
mano gyslose, kur nebuvai sugulove
kai palovėje deimantinėj šviesoje
liuteronų bažnyčioje atsilaužėme žodžio*

*tu buvai ilgesinga diena –
palaidota nebylio prakaito
ugnis spragoje, kai ugnyje užrausta tamsa
paversta žūtbutine neteisybe*

*100 kartų nekaltai pradėtas
be nuodėmės*

*bjaurastis nepateisina net gyvasties
vėjadulkių, tu, kur tavo klystkely*

*bamba, kuri suteikia gyvybę
lydėdama į toloką mirtį*

*mirštame nuogi nudvasinti
nuo kūno, kaip išlukštinti saldainiai*

*sugrižtame pasiilgę biodinaminės širdies
neturės skruzdės tylėjimo, tylintis*

*antimaterinis šauksmas, gyvybė, tegul ji
nereikalauja gyvenimo, atsikračiusi širdies gyvuonies*

*Mirtis neigia gyvenimą,
Sutepa ir išsipildo...*

*Ji neprivalo būti žemėje palaidota,
Vandenyje nuskandinta, ugnyje užgesinta...*

*Tylos bokštuose atšlaitų grifai
Gyviems laidoja mirusius...*

*Šeši Negyvosios jūros ritiniai,
Esėjų Senojo Testamento raštai...*

*Šviesa neprivalo priešintis tamsai,
Vienatvė – blogiui...*

*Aušros vartuose vaikštinėja gatvės,
Sunerimusios, be tikėjimo.
Rankos pakeltos išmaldai
Ir nekalti drabužiai, užgimę kūnuose.*

*Dėmėti žmonės, jų išraiškos išblukę.
Vidus sugrauztas išorės šalčio.
Nuogi debesys, nuplėštos krūtys
Kaip nuogi, puolantys į tolimą mirtį.*

*Sutinku būti statytiniu. Korinto dukra.
Strazdanota, nekalta šypsena
Pradėta. Tarp tų, neapsisprendusių
Šaukti nepaliestos skaistybės grožio.*

*Aušros vartuose vaikštinėja kūnai,
Be rūpesčių, atėję iš gatvių.
Ištraukia pomirtinius spazmus
Iš nekaltų kūnų.*

*Prelatui prof. Antanui Rubšiuui
atminti*

JOBO SKUNDAI

I

*Mano gyvenimas – švelnutis vėjas,
Tuščius debesis gena.
Gyvybė – pilkas debesų rūkas,
Pagonybės padangtėje gyvena.*

*Viskas, viskas tik rūkas.
Duobė – mano dienos.
Kirmėlės – mano motinos.
Mano debesys! Mano dienos!*

*Lietus tuščius debesis vaiko.
Gyvybė ant kaulų skeleto,
Išskeista ant balto,
Dienom apmirus iš lėto.*

*Išbaltintos mano dienos,
Mano debesys, mano rūkas.
Geluonis – saldėsnis už medų,
Didesnis avilys už dangoraižį.*

II

Nebus nuplėšta garbė pamaldžiai besimeldžiantiems

Nei nuo galvos nuimtas erškėčių vainikas.

Šiandien šiaudai vėjuje neša šakas,

Šiandien vėtroje išberti pelai gena.

Sau dienas pasidauginsiu lyg smėlį,

Kuriame mano gentys savoje žemėje.

Šakų viršūnėje užsimezga rasa,

Atgailos atotrūkis kilmingiems piligrimams.

Paskutinė šviesos skraistė, išminties turbanas

Ant makabėjų galvos. Neskaudės Dievo žaizda,

Skirta meilei įrodyti, nei sūduvių stabai,

Atsargiai išdeginti ant aukuro.

Nuogos neliks našlaitės nei našlės, netekusios proto.

Joms visatoj daug išaugino smėlio dienų,

Sekmadienių, šabų, betliejų, varganų piemenėlių...

Maldos diasporoj vis mažiau besimeldžiančių.

III

*Kai laukdavau gėrio, ateidavo pikta,
Kai tikėjaisi šviesos, ateidavo tamsa.
Viltingoms dienoms atsivėrė žaizdos,
Poliarines naktis užgriuvo tamsa.*

*Kai bandžiau keltis, dar labiau klupdavau.
Vėjas nupūtė mano viltingas dienas.
Lyg debesis. Išnyko mano gerumas,
Debesų dulkių ir žemės pelenų.*

*Kai bandžiau godžiai atsigerti,
Dar labiau troškau!
Kai norėjau nuoširdžiai atgailauti,
Dar labiau nusidėjau!*

*Jobo tiesa sakė neteisybę,
Platūs keliai pavirto takeliu.
Vėjas nendrėje svyravo,
Tikėjimas pilkų žmoniškų dienų.*

IV

*Laikas, paženklintas apipjaustytais,
Išrinktųjų stogais raupsuotas.
Keturiuose amžiuose, keturiuose krantuose,
Jahvės vieškeliuose, tekančiuose tolyn.*

*Šešupės vandenys įžvelgs Neryje
Moteris, kaip kadaise Jordano vandenys
Lauks ateinančio Mozės,
Dulkėto keturių jaunuolių portreto.*

*Pakelėj pjaustys mėsą. Viskas,
Kas eis priekin, nuriedės atgal.
Išnyks, neišnyks jaunutės,
Be kaltės pradėtos sanskrito raidės.*

*Moterys mylimos, nenorimos.
Amžių verpetuose laikinos.
Krovininės kekšės dar kartą pastos
Arčiausiąjį kelią į dangų.*

V

*Naktys pilnos dangaus šviesulių,
Atviros naktys – Grižulo ratų.
Jų šnervėmis liepsnoja žvaigždės,
Sklinda nakties šiluma.*

*Šią naktį nėra žvaigždynų,
Žudynių, jaučių, šaulių,
Strėlių, su panieka išnyrančių
Iš lanko zvimbimo.*

*Gelmė kunkuliuoja lyg katilas,
Sumaišęs jūros tepalą.
Bėgantis šalia kelrodžio kelias
Atneša žiupsnelį šviesos.*

*Raudonoji jūra visa kruvina
Kaip kitados Dievo metmenys.
Evoliucijos staklėmis
Laikas ataudus audžia.*

VI

*Jobo dienomis išblukusi Žemė
Minta amžinybės košmaru.
Gerumas palesina žvaigždyną,
Neviltis sukrečia Šeolą.*

*Vardan skiriamosios dangaus pašvaistės,
Šviesos sklidinų šviesulių.
Karšta nuo giminingų jaudulių,
Atminties atkartojimų, jedvabnų.*

*Žaizdų žiedadulkės bičių nešiamos.
Ištikimas Gerumas – Mišpat
Išryškina savo kūnišką,
Ikonišką sielos materiją.*

*Islenda lyg baltiniai iš kūno.
Gnostikai, epikūriečiai, stoikai
Romoje, Cezarėjoje, Aleksandrijoje.
Kadaise mirę, dabar amžinai negyvi.*

*Laikai sunkūs, todėl nepriimtini.
Upės maitina jūrą speneliais žvaigždžių.
Laukai prieš rugiapjūtę pakelia varpas,
Pakelėse iš kokonų išėję drugiai.*

*Esu kaip paleolito akmuo tarp Eufrato ir Tigro,
Seilių pirkiose ir rūmuose iš plytų.
Šeherezadoje Harum Ar-Rašidas, kaip
Sėkla, nevaisinga, nukritusi toli Žmoguje.*

*Rojuje nėra žaliavų. Žemė užaugina tai, ką palaisto
Žmogaus prakaitas, išdegina raupsuoto veido dykuma.
Ryto saulės rasoje kaitinasi smėlis,
Kaitrioje saulėje pakvimpa nuorūkom ir alyva.*

*Laikas čia, it judanti kryžkelė, lyg kelias,
Prie kurio kadaise Žmogų prisirišo kviečiai.
Akmeniniai kirvukai, vilko šeriai.
Namuose, kur vagis buvo prievaizdas.*

*Praeitis šypsosi mums, gal sveikina.
Kur kitados užė Babilonas, šiandien auga smilgos...
Už Ištaros vartų, kur prasideda gatvė –
Marduko – Babilono dievo – šventovė.*

*Gatvė, nors atkasta, aptverta vielų tvora.
Dar tebestovi Marduko rūmai.
Prie Babilono upių – ten mes sėdėjome,
Verkdami Siono kalną atminę.*

*Smilga drąsuolė, vakaro vėjo pasveikinta, lankstosi,
Iš praeities šypsosi, mus, gyvuosius, drąsina.
Sienos, šimtmečiais nudilintos, kalbina,
Plytos, vis dar tvirtos, raudonos, šnekina.*

*Rūmų sienos, gynusios Marduką nuo priešų,
Nuo saulės kaitros, tautų neapykantos...
Šviesa vėsi, atklydusi į kambari, sukepusi
Statiniuose ir žmonėse be durų ir be langų.*

*Ieškau kabančių sodų – meilės statinių, bet veltui.
Septyni pasaulio stebuklai išnyra tik užsimerkus.
Medžiai, fontanai, upeliai, kriokliai,
Uolų tarpekliai, virtinės paukščių giesmių.*

*Šventovė atkasta. Gatvė pakyla virš smėlio.
Turtus pavydžiai saugo. Praeitis atkasta.
Dešinėje Ninmah šventovė, palmės,
Giraitės su nuoga liūto statulos dauba.*

TURINYS

<i>Dievo akivaizdoje</i>	4
<i>Gyvenimas</i>	4
<i>Ten kur žmonės</i>	6
<i>Dienos sunkiasi</i>	6
<i>Seinuose</i>	8
<i>Žemėje</i>	10
<i>Meilės žodžiai</i>	10
<i>Po bulviakasio rožės nustoja žydėti</i>	12
<i>Dabar dažnai</i>	12
<i>Poetai</i>	14
<i>Pavargo dienos</i>	14
<i>Už bevardžio vitražo</i>	16
<i>Gimiau už dangaus vartų</i>	16
<i>Mirštame vienišai vieniši</i>	18
<i>Tu mane liesk - Žodi</i>	18
<i>Kai ryto rasa</i>	20
<i>Mediniai rūpintojėliai</i>	20
<i>Jei taip išleistume</i>	22
<i>Pirk iš manęs sodinuką</i>	22
<i>Šitam eilėraščiui neradau žodžių</i>	24
<i>Mylimės</i>	24
<i>Kiek kartų reikia pervystyti eilėrašį</i>	26
<i>Iškrito eilėraštis</i>	26
<i>Vilniuje</i>	28
<i>Varšuvoje</i>	30
<i>Kas vakarą saulėje</i>	32
<i>Bėgu į jūrą</i>	32
<i>Raudonoji jūra</i>	34
<i>Anksti keliasi nuoga jūra</i>	34
<i>Apie apipjaustytus</i>	36
<i>Pavakary grįžta Paupio gatvės</i>	36
<i>Pasakyk, kas esi</i>	38
<i>Krūtys</i>	38
<i>Šmėstelėjo žmogaus holograma</i>	40
<i>Geri eilėraščiai</i>	40

<i>Mesopotamijos laukuose</i>	42
<i>Suvalkų sutartis</i>	42
<i>Valandos kupinos susitikimų</i>	44
<i>Nuogai rengiasi</i>	44
<i>Izaoko širdim nusišiepęs</i>	46
<i>Žinau – esi amžinas</i>	46
<i>Sėdėdamas Gintaro viešbutyje</i>	48
<i>Šalimai ant nykstančio miesto</i>	48
<i>Moters kūnu prisidengę kantatos</i>	50
<i>100 kartų nekaltai pradėtas</i>	52
<i>Mirtis neigia gyvenimą</i>	54
<i>Aušros vartuose vaikštineja gatvės</i>	56
<i>Jobo skundai</i>	58
<i>Laikai sunkūs, todėl nepriimtini</i>	70
<i>Praeitį šypsosi mums, gal sveikina</i>	72

Gimė 1961 m. Punske. Baigė Varšuvos žemės ūkio akademiją. Dirbo Lenkijos lietuvių mėnraščio, vėliau dvisavaitraščio "Aušra" redakcijoje (ėjo atsakingojo sekretoriaus, vyr. redaktoriaus pavaduotojo, vyr. redaktoriaus pareigas) bei Punsko "Aušros" leidykloje (direktorius, pavaduotojas, vyr. redaktorius).

Išleido eilėraščių rinkinius: 1992 m. "Tarp krantų" (lietuvių ir lenkų kalbomis), 1993 m. "Tarp durų ir dulkių", 1997 m. "Eilėraščiai iš anapus Dievo", 1998 m. "Septynios dienos, septyneri metai", 1999 m. "75 eilėraščiai". 1999 m. išvertė lenkų poeto M. Czajkowskio poezijos rinkinį „Jeruzalės pėdsakai“.

Nuo 1995 m. Lietuvos rašytojų sąjungos narys. Lietuvos kompozitorius Vytautas Juozapaitis S. Birgelio eilėraščiams parašė kelias kompozicijas (kvartetui – „Prisikėlė Tėvynė“ ir profesionaliems chorams).

Sudarė: „Dariaus ir Girėno paminklą Pščelnyke“ – 1993 m., „Punsko ir Seinų krašto materialinę kultūrą“ (kartu su J. Vaina) – 1997 m., „Lietuvių kūrybos antologiją“ (kartu su J.S. Paransevičiumi ir I. Gasperavičiūte) – 2000 m., „Poezijos pavasario Punsko ir Seinų krašte almanachą“ – 2002 m..

Sigitas Birgelis

Iš toli ir arti
Z bliska i z daleka

Leidinyje spausdinami už Lietuvos ribų, skirtinguose Žemės pusrutuliuose (Australijoje ir Europoje), gyvenančių dviejų lietuvių poetų Lidijs Šimkutės ir Sigitos Birgelio rinkiniai eilėraščių. Didelė dalis S. Birgelio eilėraščių nauji, kai kurie paimti iš „Eilėraščiai iš anapus Dievo“, „Septynios dienos, septyneri metai“, „75 eilėraščiai“ rinkinių. Jie gavo naują atspalvį ir formą.

W niniejszym tomiku publikowane są wybrane wiersze dwóch litewskich poetów Lidii Šimkutė i Sigitasa Birgelisa, mieszkających poza granicami Litwy, na dwóch różnych półkulach Ziemi (w Australii i w Europie). W niniejszym tomiku wykorzystano wiersze nowe, jak i publikowane w zbiorach wierszy: „Wiersze z tamtej strony Boga”, „Siedem dni, siedem lat”, „75 wierszy”. Wiersze te przybrały nowy odcień i formę.

Leidyklos redaktorius
Redaktor Wydawnictwa

Sigitas BIRGELIS

Sudarytojas ir vertėjas
Opracowanie i tłumaczenie

Sigitas BIRGELIS

Viršelio autorė
Projekt okładki

Vaida JUOZAPAITYTĖ

Korektorė
Korektor

Birutė BURDINAITĖ-OLŌW

Išleido Punksko "Aušros" leidykla
Mickevičiaus 23, 16-515 Punkskas
Spausdino "Aušros" leidyklos spaustuvė
Tiražas 400 egz.
<http://www.punkskas.pl>